

Küreselleşme, Liberalizm ve Ulusalçılık (II)

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Pzt, 01/04/2013 - 11:16

Referans İçerik: [Küreselleşme, Liberalizm ve Ulusalçılık \(I\)](#) [2]

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Bu makalemizin birinci bölümünde, **küreselleşmenin özünün** genel anlamda ABD öncülüğünde emperyalist-kapitalist sistemin dünya hegemonyası için çeşitli yöntemler kullanılarak bütün **yer küresine yayılmak ve dünyayı fethetmek** olduğundan bahsetmiştik. Bu bölümde ise küreselleşmenin; çevre **uluslara ve emekçilerine** dayattığı **özelleştirmeleri**, gizlendiği **demokrasi sahtekârlığını** ve kısa bir **tarihçesini** konu edineceğiz.

Küreselleşmenin ulus devletlere getirdiği **en büyük zulüm, özelleştirmelerdir**. Bu zulmü en başta özelleştirilen işletmelerdeki emekçi insanlar yaşamaktadır. Çoğu bu nedenle işinden olmakta, hemen hepsi yılların mücadelesiyle kazanmış oldukları sosyal haklarını kaybetmekte, **kuralsız ve güvencesiz** çalışma koşullarına razı edilmektedirler.

Türkiye’de 25 milyon işçi sınıfından 11,5 milyon insan, kuralsız, günde 12-13 saat süreyle, sigortasız ve köle ücretleriyle bu koşullar altında çalışmaktadırlar. AKP hükümeti geçenlerde çocukların ağır işlerde çalışma yaşını yasal düzenlemeyle daha da düşürerek vahşi sermayenin çocuk emeğini sömürme iştihanı daha da kabartmıştır.

Küreselleşme süreci içinde 7-8 emperyalist devlet ve birkaç düzüne çokuluslu şirket; kendilerinin dışında kalan, **bağımsızlığını ve şahsiyetini koruyamayan** bütün dünya ulus devletlerine, özellikle de enerji, hammadde, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri bakımından büyük önem taşıyanlara saldırıya geçmişlerdir. Ülkemiz Türkiye ve içinde bulunduğumuz Ortadoğu coğrafyası da ne yazık ki emperyalizmin yüz yıldır göz diktiği böyle bir coğrafyadır. Üstelik büyük devrimci önder Mustafa Kemal Atatürk’ün ölümünden sonra gelen hemen hemen bütün hükümetler, emperyalizme bağımsızlık ve ulusal şahsiyet konusunda oldukça tavizkar davranarak ülkemizi ona yeniden bağımlı bir duruma düşürmüşlerdir.

Çok uluslu dev finans kurumlarının ve emperyalist devletlerin henüz varlığını sürdüren çevre ulus devletlerde hiç hoşlanmadıkları şey, kendilerinin her türlü sermaye transferinde ve yatırımlarında veya emtia pazarlamalarında bu ulus devletlerin, kendi **ulusal çıkarlarını koruyacak**, vergi, gümrük, kota ve benzeri önlemleri almalarıdır. Çünkü bu **ulusal önlemler, onların kârlarını azaltmakta**, onların daha fazla **kâr** için hareket kabiliyetlerini sınırlamaktadır. Sadece bu ulusal önlemler bile, emperyalizm için ulus devletlerin parçalanarak tasfiye edilmesi düşüncesinde yeterli bir nedendir.

Kendi ulusal sınırının ötesine taşan bir sömürü düzeni olan emperyalizm; kendi ülkesinin refahını ayakta tutabilmek için dünya çapında sömürsünü sürdürmek durumundadır. Eriştiği ekonomik, siyasi ve askeri gücüne güvenerek, hiçbir ahlaki veya hukuki kurala aldırmadan, bağımsızlığını ve

şahsiyetini koruyamayan diğer çevre ulus devletlere baskı, şantaj, hile ve hatta şiddet ve cebir uygulamaktan çekinmemektedir.

İktisadi alanda Neoliberalizm'e uygun olarak; emperyalist ülkelerin siyasetçileri, devlet yöneticileri veya onların çıkarına hizmet eden IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü(DTÖ), AB parlamentosu veya komisyonları vs. gibi kurumların sözcüleri; çevre ulus devletlere sürekli " kapalı ekonomi" den kaçınmaları, dışarıya sınırlarını ardına kadar açmaları konularında tavsiye ve telkininde bulunmaktadırlar. Gerçekte, onların bu tavsiye ve telkinlerinin altında yatan niyet, güçlü ve devasa çok uluslu sermaye kuruluşlarına **ulusal piyasaların ve kaynakların** korumasız **teslim edilmesidir.**

"Açık Ekonomi" den kasıtları ise; eş değer, karşılıklı çıkar eşitliğine ve saygısına dayanan uluslararası bir iş birliği ve iş bölümü yerine, koşullarını kendilerinin dikte ettirdiği bir ekonomik ilişkidir. Bugün AKP hükümetinin Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan bile artık, 1996 yılında Türkiye'ye dayatılan AB ile Türkiye arasında imzalanan "Gümrük Birliği" nin Türkiye'yi dış ticarete mağdur etmesinden açık açık şikâyet etmektedir.

Özelleştirme demek, kamu mülkiyetinin ve denetiminin rantiyeci sermayeye devredilmesi demektir. **Görünüşte** rekabet kuralları aynıdır. Fakat rekabet eden şirketlerin, sermayelerin **sikletleri eşit ve adil değildir.** Tıpkı hafif siklet bir güreşçinin **aynı kurallar** altında dahi güreşse de kaçınılmaz olarak ağır siklette olan bir güreşçiye yenilmesinin kaçınılmazlığı gibi, dev çok uluslu şirketlere henüz gelişmekte olan yerli ulusal şirketlerin yem olması bu tek taraflı **neoliberal** koşullar altında kaçınılmazdır.

Elbette emperyalizm; bütün bu kendi çıkarına, ulus devletlerin aleyhine olan politikalarını bu ülkelerde "insan haklarını koruma" ,"özgürlükleri genişletme", "demokratikleşme" gibi cazip kavramlarla süslemektedir. Yine kendilerinin egemen olduğu medyada devamlı olarak, insanların beynini yıkarcasına, küreselleşmenin amacının bu süslü ve cazip sözcüklerle ifade edilen amaçlar olduğu telkini yapılmakta; adeta küreselleşmenin dışında kalmayı, gerilik ve çağdışılık olarak lanse edilmektedir.

Fakat çıplak gerçekler bu propagandaların tam tersini göstermektedir. Örneğin emperyalizm ordularıyla Afganistan ve Irak'a **demokrasi götürmek** için bu ülkeleri askeri güçle işgal etmiş; bu haksız ve insanlık dışı savaşlarda emperyalist ordular, milyonlarca insanı katletmiş, yaralamış, milyonlarca masum yoksul insanı evsiz, barksız, yine bir o kadar çocuğu da babasız, anasız bırakmışlardır.

Şimdi de Türkiye'de **terör** örgütü PKK ve lideri Öcalan eliyle "**demokrasimizi**" **geliştirmeye** çalışıyorlar. Terör ve demokrasi; Ateş ve Su gibidir. Bu yalana bizi "Açılım" süreciyle inandırmaya çalışarak insanlarımızın aklıyla adeta alay ediyorlar. Gerçekte ateşe benzin döküyorlar. İnşallah bu ateş bölgeyi, ülkeyi ve hatta dünyayı bir gün yakmaz!

1970 'li yıllarının sonlarına doğru küreselleşme sürecini **başlatan**, zamanın ABD Başkanı **Ronald Reagan** ile Büyük Britanya Başbakanı Demirleydi ünvanlı **Margaret Thatcher** olmuştur. ABD'nin başını çektiği küresel sermaye, **neoliberal** ekonomi politika ile saldırıya geçmiştir.

O dönem SSCB ve Doğu Avrupa'daki sosyalist ülkeler ve yine bağımsızlığını kazanmış olan ulus devletlerin bir çoğu derin bir ekonomik ve siyasi bunalım içindedirler. Bu kriz ortamında soğuk savaşın yarattığı korkunç silahlanma yarışı bir taraftan, ulus devletlere emperyalist ajanlar aracılığı ile uygulanan **askeri darbeler** diğer taraftan sosyalist ve bağımsız ulusal hareketleri çok zor duruma düşürüyor; küresel sermayeye neoliberal saldırısı için büyük cesaret veriyordu.

Ülkemiz Türkiye'de, birçok Asya ve Latin Amerika ülkelerinde neredeyse her ay faşist askeri darbeler yaşanıyordu. 12 Eylül 1980 askeri darbesi, ülkemiz Türkiye'nin işte bu küreselleşme fırtınasında **neoliberal** girdaba sokulmasının miladıdır.

Bunalımı atlatamayan **Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki reel sosyalist sistemin çöküşü,**

küreselleşmeye büyük bir **ivme** kazandırmıştır. Varşova paktı üyesi olan Doğu Avrupa'nın sosyalist ulus devletleri hızla kapitalizme geri dönerek, çoğunluğu bugün Avrupa Birliği ve NATO üyeliğine geçmiş; ülke ekonomilerini **kapitalist** tarzda yeniden düzenlemişlerdir. Sovyetlerin ve Yugoslavya'nın iç savaşla parçalanarak oluşan bütün ulus devletlerin **renkli karşı devrimlerle** emperyalist-kapitalist alana girmesi, **küreselleşme sürecini adeta uçurmuştur**.

Öte yandan **bilim ve teknoloji** alanlarında bu dönemde yaşanan devrimci gelişimler de küreselleşmeyi **hızlandırmıştır**. Ulaşım, iletişim ve bilgi teknolojilerinin olağanüstü gelişmesi; özellikle emperyalist tekelleri büyük sermayenin dünyanın dört bir tarafında sermaye transferlerinde, yatırımlarında, emtia nakliyatında vs. yeni bir çığır açmıştır. Dünya borsalarında fiyat ayarlamalarında, hisse senedi ve fon spekülasyonlarında vs. hızlı iletişim ve bilgi işlem küreselleşmenin adeta **dopingi** olmuştur. Basit bir ifadeyle modern ulaşım, iletişim ve bilgi işlem teknolojisi emperyalist büyük sermayenin yer küresine yayılmasını da hızlandırmış ve yoğunlaştırmıştır. Fakat küreselleşmenin **özü, esası hep emperyalist hegemonya ve yayılmacılık** olarak kalmıştır.

Ancak küreselleşme süreci, son dört beş yıldır artık o eski hızını kaybetmiştir. Dünyamızda son on yıl içinde **emperyalist yayılmacılığın coşkusunu frenleyen** çok dikkate değer belli başlı **üç temel önemli olay** olmuştur:

- Kendi saldırganlığının neden olduğu Afganistan ve Irak savaşı emperyalizme pahalıya mal olmuş;
- 2007/2008 büyük ekonomik ve mali kriz emperyalizmin belini bükmüş ve nihayet
- Çin'in de aralarında olduğu BRİC devletlerinin olağanüstü yükselişi, emperyalizme ciddi bir rekabet oluşturmuştur.

Soğuk savaş döneminin **iki kutuplu** çatışmalı döneminden sonra kendisini bütün dünyanın egemeni olarak görmeye başlayan ABD liderliğindeki emperyalist **tek kutupluluk** da artık yerini 17-18 sene sonra BRİC ülkelerinin yükselişiyle birlikte **çok kutupluluğa** bırakmaktadır. Böylece ulus devletler ve dünya halkları için özgürlük, bağımsızlık ve ilerleme yolunda ufukta yeni seçenekler doğmaktadır.

Özetle küreselleşmenin sönmesi ve ölmesi yakınlaşmıştır. Bu nedenle dünya medyası "Küreselleşme" kavramını artık gündeminden düşürmüştür.

Aslında ulusal demokratik güçlerimizin, vatanseverlerimizin ulusal varlığımız, vatanımız, cumhuriyet ve emeğin kurtuluşu yönünde **kötümser olmalarına artık hiçbir neden yoktur**. Çünkü emperyalizm yenilmiştir ve geri çekilmek durumundadır. Emperyalizm, sadece ülkemiz Türkiye'de ve bölgemiz Ortadoğu'da emperyalist işbirlikçileri olan, son zamanlarda aralarında ortaklık kuran, gerici AKP iktidarının ve bölücü PKK teröristlerinin **sayesinde**, hâlâ etkinliğini sürdürebilmektedir.

Ancak bu uğursuz hain ortaklığın da Atatürkçü vatansever demokratların mücadelelerinin karşısında daha fazla dayanma şansı kalmayacaktır! Aydınlık, bağımsız ve özgür günler, hepimiz için yakındır!

Gelecek ve son bölümde küreselleşmenin **ulusalcılık** ile ilişkisi ve küreselleşmenin ülkemiz **Türkiye'ye olan etkileri** üzerinde duracağız.

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com [3]

Devam Eden İçerik: [Küreselleşme, Liberalizm ve Ulusalçılık \(III\)](#) [4]

Yorumlar

- [Analiz](#) [5]
- [Dış Siyasa](#) [6]
- [Eko-Politik](#) [7]

Kaynak URL (14/05/2024 - 03:52 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/kuresellesme-liberalizm-ve-ulusalcilik-ii>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>
- [2] <https://www.politikadergisi.com/makale/kuresellesme-liberalizm-ve-ulusalcilik-i>
- [3] <mailto:mehmet.cagirici@politikadergisi.com>
- [4] <https://www.politikadergisi.com/makale/kuresellesme-liberalizm-ve-ulusalcilik-iii>
- [5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>
- [6] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>
- [7] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>